

Svezak 1., Izdanje 1.
listopad 2017.

Ekonomski i upravni škola Osijek
EKOOS

Ponovno s vama dragi učenici!

Dragi učenici, hvala što ste svojim sudjelovanjem u ispunjavanju ankete izabrali ime školskih novina. Pobjedu je odnio **EKOOS** s **64.9%** vaših glasova. Sudjelovalo je ukupno 222 učenika u ispunjavanju ankete.

Ove školske godine, odlučili smo ponovno pokrenuti školske novine i uključiti sve zainteresirane u izvannastavnu aktivnost. Svaki mjesec, objavljivat ćemo članke s raznim temama i aktivnostima, obuhvatit ćemo ono čime se učenici bave u slobodno vrijeme, pisat ćemo o školskim aktivnostima i zanimljivostima, stoga vas poziva-

mo da se uključite!

Školske će novine izlaziti na web stranice škole jednom mjesečno.

Pozivamo vas da nas podržite svojim zanimanjem i interesom...

riječ uredništva

listopad 2017.

EUROPEAN CODE WEEK

Dana 20. listopada 2017. godine učenici **Ekonomskih i upravnih škole Osijek**, u prostorijama *Poduzetničkog inkubatora Bios*, nazočili su predavanju tvrtke *Osijek Software City* koju su predstavili

Bela Ikotić i Ivan Jurina. Učenici su nazočili dinamičnom i motivirajućem predavanju *Kako je nastao Osijek Software City*. Kodiranje i digitalna pismenost predstavljani su kreativno i nada-

hnuto koji su ujedno temeljni „alati“ rada naših učenika te onih koji će tek postati dijelom naše srednjoškolske ustanove.

U ovom broju:

Intervju mjeseca: Upoznajte našu ravnateljicu!	2
Dan Ekonomskih i upravnih škole Osijek	10
Dani kruha u našoj školi!	12
6 načina kako naša škola može biti ekološki osviještena	12
Top 5 knjiga ovaj mjesec—by Laura Novotni...	14
Bilo jednom u Kini... putopisna priča...	14
Posjet Azilu Osijek—terenska nastava	16

Posebne zanimljivosti:

- *Ekonomskih vijesti*..... 16

Intervju mjeseca—razgovor s ravnateljicom Ekonomske i upravne škole Osijek, profesoricom Lidijom Žaper

Novinari: Poštovana Ravnateljice, hvala Vam što ste prihvatili razgovarati s nama i primili nas. Cilj nam je približiti i Vas i Vaš rad čitateljima školskih novina, stoga smo pripremili pitanja. To još uvijek nisu sva pitanja koja bismo Vam htjeli postaviti.

N: Nakon više godina, Škola će opet imati novine. Kako nastojimo biti suvremeni, izlaziti će u digitalnom obliku. Što mislite o projektu pokretanja školskih novina?

Ravnateljica: Izuzetno sam vam zahvalna što ste izdvojili vaše vrijeme, a ja sam svoje vrijeme vrlo rado izdvojila kako bih s vama razgovarala. Drago mi je što su učenici pokrenuli novine, a naravno i moji kolege, da se ovako nešto ponovno, ali u suvremenijem obliku, vrati u školu kako bi i profesori i učenici sigurno bili više informirani. U svakom slučaju ovo je čista petica!

N: Zanima nas što mislite, što je najveći problem današnje mladeži?

R: Naravno i ja sam majka te se često znam postaviti u položaj majke kada su učenici u pitanju. Imam dva velika prekrasna sina koji su također bili učenici ove škole i jako sam ponosna na njih. Mlada generacija nažalost je okrenuta sama sebi, što znači da pokušava pratiti moderne trendove kojima se pokušavaju približiti odraslijim osobama. Često se to iskazuje na neprimjeren način njihovim godinama i ponašanju. Naglasila bih da mladi imaju nekoliko modela ponašanja. Jedan model ponašanja imaju kod kuće, drugi na ulici i treći u školi. Kao profesorica biologije

i kemije svjesna sam da hormoni naprosto čine čuda. U razdoblju od prve do četvrte godine školovanja moji učenici se doslovno transformiraju. Od onog početnog oblika traženja sebe, na kraju prepoznaju svoju osobnost i iz škole izađu kao odrasli, mladi ljudi koji nastavljaju tražiti svoju budućnost u svojoj zemlji ili na fakultetu, a moram reći i negdje izvan države. Ono što me boli, jest to što mladi koriste nedozvoljene stvari jer ih jako zanimaju. To su najčešće sredstva ovisnosti i različiti opijati, od modernih osvježivača, sintetičkih droga i marihuane za koju misle da ona ništa ne znači, do najčešćeg alkohola koji je isto tako veliko zlo. Mi želimo biti partneri i suradnici s roditeljima u zajedničkom odgoju i obrazovanju, dok su učenici četiri godine kod nas u školi. Bitno nam je da učenicima, osim nastave, pružimo i znanje opće kulture.

listopad 2017.

N: Smatrate li da danas djeca previše ili premalo uče? Možete li možda usporediti to s Vašim srednjoškolskim obrazovanjem?

R: Dok sam išla u školu, bilo nas je četrdeset u razredu. Nismo se mogli izdvojiti i jako smo si međusobno pomagali u razredu.

Suradničko (vršnjačko) učenje i nesebičnost je ono što bih voljela da svaki učenik primjenjuje u školi. Dakako, i u moje vrijeme, koristili smo različite trikove tijekom odgovaranja i pismenih provjera. Budite uvjereni, svaki profesor vas vidi kada pokuša-

vate neke „smicalice“, samo je pitanje želi li profesor u tom trenutku reagirati.

Mi želimo biti partneri i suradnici s roditeljima...

N: Kako biste komentirali ovogodišnji smanjen broj upisanih učenika u Školu? Smatrate li da su smjerovi u našoj školi na neki način „ugroženi“? Mogu li se u školi uvesti neki novi smjerovi? O komu ili možda o čemu to ovisi?

R: Škola planira i upisuje učenike kako naš osnivač (Osječko-baranjska županija) i nadležno Ministarstvo propisuju. Cijelu Hrvatsku zahvaća smanjenje broja školske djece u zadnjih nekoliko godina pa se broj učenika osmih razreda mora ravnomjerno rasporediti za upise u srednju školu. Ovogodišnje smanjenje broja upisanih učenika za dva razredna odjela manje, saznali smo tek na dan upisa novih učenika u našu školu. Novi broj učenika u našoj školi ovisi prije svega o Ministarstvu, ali udrugama poduzetnika, gospodarstvenika i o onima koji osluškiju sve promjene na tržištu rada. Činjenica je da je potražnja veća za proizvodnim zanimanjima, a vi znate da u našoj školi niti jedan smjer nije vezan za proizvodnu djelatnost. Jedina mogućnost nam je da upišemo dodatni razred koji je drugačiji od svih razreda koje do sada imamo.

O tim stvarima niti mogu, niti smijem govoriti, ali sigurna sam da ću u nekom sljedećem intervjuu, za dva do tri mjeseca, moći otkriti neke detalje planova koje imamo i onoga što radimo. U našoj školi ima jako dobrih i kvalitetnih profesora koji osim redovnog rada žele napraviti nešto čime ćemo svi biti sretni i zadovoljni.

listopadsko izdanje

N: Kolike su mogućnosti što skorijeg pronalaska mjesta izgradnje nove školske zgrade i njezina izgradnja?

R: O premještanju naše škole nije se uopće razmišljalo. Naša škola usklađeno djeluje u dvije različite zgrade. Problem se javlja kada je riječ o prelasku učenika i profesora iz jedne u drugu zgradu po različitim vremenskim uvjetima. Učenici su mi predložili jednom da sagrađimo most između dvije zgrade. Simbolično rečeno, ponekad ne smijemo ni čavao zabiti u zid, a da nam to ne odobre naši konzervatori. U blizini naše škole obnavlja se Trg Vatroslava Lisinskog. Trebamo biti ponosni na našu Tvrđu koju bismo mogli više turistički predstaviti svijetu. U Tvrđi se nalazi Gradsko poglavarstvo. Imate mogućnost porazgovarati s pročelnicima ili gradonačelnikom o dodatnim pitanjima. Smatram da smo škola koja imam dovoljno uvjeta za rad. Ne moramo imati svu silnu tehniku ako imamo srce i volju nešto naučiti.

N: Postoji li neki bolji način da se ublaži nedostatak školske športske dvorane jer izvođenje nastave TZK u gradskoj šport-

skoj dvorani nije baš najbolje, čak ne baš i dobro rješenje?

R: Naša škola nema dvoranu za TZK i to je velika boljka, međutim nije nerješiva. U prošlosti, škola je imala dvoranu sastavljenu od dviju učionica koje su bile spojene kupolastim vratima. Mogu reći da smo imali zaista problema s tadašnjom dvoranom. Osnivači škole prije moga dolaska na položaj ravnateljice, odlučili su da nastavu TZK učenici obavljaju u dvorani Gradski vrt. Pokušavala sam u nekoliko navrata dogovoriti nastavu TZK u dvorani Elektrotehničke i prometne škole. Navedena škola ima nastavu vlastitih škola, fakulteta i još škola sa strane. Također sam pokušala dogovoriti nastavu u dvorani Zrinjevac. Nažalost, mi smo samo jedna u nizu škola koja nema dvoranu. Lijepo vrijeme koristimo na Srednjoškolskom Igralištu Osijek i nakon toga odlazimo u dvoranu koja je slobodna. Dvoranu nam ustupaju Športski objekti. Naglašavam da smo od osnivača tražili nešto bliže, ali sve dvorane su „zagašene“ terminima.

N: Čovjek je danas sve više izložen raznim opasnostima. Kolika je razina sigurnosti u našoj školi od unutarnjih i vanjskih opasnosti, mislimo na razne napade kakvi se sve češće događaju? Naime, primijetili smo da u školske zgrade naše Škole u svako doba dana može ući tko god želi.

R: Za sigurnost škole odgovorno je nekoliko ljudi. Smatram da imamo zadovoljavajuću razinu sigurnosti. Ovo je javna ustanova, učenici nisu u zatvoru i slobodni su ljudi. Bilo bi bolje da nismo škola koja djeluje u dvije zgrade i na dvije lokacije te da nam se nastava odvija pod istim krovom. Učenici iz male zgrade svakodnevno pohađaju nastavu u specijaliziranim učionicama. Kako bi bilo da zaključavamo ulazna vrata? To bi bio potpuni apsurd. Jedno vrijeme su spremačice dežurale na ulazu i događalo se da su nam roditelji govorili da se ponašamo prema njihovoj djeci kao da su u zatvoru te da ih ne puštamo van.

Treba razumjeti da netko mora otići na sportsko događanje, liječnički pregled, u pekaru, itd. Vrata ostavljamo otvorenima kada je toplo zbog cirkulacije zraka, budući da naša škola nema klimatizaciju cijele zgrade. Spremačice, domar i dežurni nastavnici mogu primijetiti ukoliko se nešto neočekivano događa. Škola posjeduje video nadzor koji puno vidi i puno toga zna.

N: Znamo da naše školske zgrade ne pružaju baš najbolje uvjete za rad. Znamo i to da se i Vi, kao ravnateljica, izuzetno trudite kako bi svima nama rad bio što ugodniji. Kada biste imali čarobni štapić, što biste promijenili da rad u našoj Školi bude vrhunski?

R: Čarobni štapić nemam i sigurno ga neću imati. Dobra smo i kvalitetna škola zbog timskog rada, redovitog dogovaranja i planiranja Stručne službe. Uvijek planiramo zajednički napredak Škole kako bi bila prihvatljiva za sve učenike koji žele nešto naučiti i postići u svojoj karijeri.

N: Sve češće se javljaju problemi oko provođenja ekskurzija uvjetovani globalnim događajima. Znamo da je i sve manji broj učenika koji idu na putovanja koja organiziraju škole. Iako se mnogi možda srame priznati, često je razlog nedostatak novca. Kakvo je Vaše mišljenje o ekskurzijama, o maturalnim putovanjima? Smatrate li da se mogu izbjeći putovanja izvan Hrvatske?

R: Drago mi je što ste mi postavili ovo pitanje. Mogu reći da nam je organizacija maturalne ekskurzije ove godine zadala puno muka i, na neki način, prebacivanja odgovornosti. Ja

sam za socijalizaciju i upoznavanje domovine u kojoj živimo. Socioekonomska i gospodarska situacija je takva kakva jest. Ne možemo ništa mijenjati, osim što se možemo prilagoditi novim uvjetima i situacijama. Žao mi je što roditelji podižu kredite i ne žele svome djetetu uskratit putovanje, iako je to za neke veliki problem i nemaju petlju na roditeljskom sastanku reći da im je putovanje skupo.

*Dobra smo i kvalitetna škola
zbog timskog rada*

Prema planu i programu moramo organizirati izvanučioničnu nastavu. Tu isključivo stavljamo jednodnevne posjete prvoj godini, a dvodnevne posjete drugoj godini. Učenici moraju izaći iz okvira učionice. Ima toliko predivnih prostora i krajeva u neposrednoj blizini koji su još nepoznati kao turističke destinacije. Kako bi se socijalizirali, nije potrebno ići tisuće kilometara. U trećem razredu treba otići na maturalno putovanje jer se to pamti cijeli život. Potrebno je promijeniti lokaciju maturalnog putovanja jer se već desetak godina stalno ponavlja Španjolska kao destinacija. Ne preferiram odlazak tamo isključivo zbog vremena koji se potroši na samo putovanje. Zsigurno postoji bliža lokacija koja će jednako ispuniti očekivanja učenika. Počevši od Dubrovnika pa sve do Istre može se putovati, ali samo ako ima dobre volje.

N: Kako škola pridonosi društvenoj odgovornosti i osviještenosti?

listopadsko izdanje novina, 2017.

R: U svakom trenutku škola nastoji pridonositi društvenoj odgovornosti i osviještenosti, od Stručne službe do profesora koji svojim radom i znanjem primjenjuju na učenike društvenu osviještenost. Samo zajedništvom to možemo ostvarivati, ali ujedno i poboljšavati.

N: U Školi imamo Vijeće učenika. Koliki je zaista utjecaj Vijeća na odluke u našoj Školi?

R: Vijeće učenika postoji, ali je jako neaktivno svih ovih godina. Brojnim pozivima pokušavali smo učenike zainteresirati za sudjelovanje u donošenju odluka koje se odnose na cijelu Školu, a posebice na njih same. Glavna uloga Vijeća učenika je da rade na povezivanju učenika i samih razreda. Ako i postoje ideje, potrebno ih je reći svome predstavniku u Vijeću učenika kako bi se mogle i ostvariti. Upravo vaša školska novinarska skupina sastavljena je od članova koji su iz različitih razreda, što je meni fantastično i prvi put se susrećem s nečim takvim. Nažalost, vidljiv je veliki razdor između učenika, a posebice između razreda. Moramo tomu stati na kraj!

N: Jeste li upoznati s problemom nedostatka toaletnog papira u školskim sanitarnim čvorovima? Kako možemo riješiti taj problem?

R: Nedostatak toaletnog papira ne bi trebao biti problem. Poznato je koliko se toaletnog papira naručuje i koliko se u toalete postavlja zaliha papira. Ne bi smjelo nedostajati higijenskih pomagala u tim prostorima. Primijetili smo da iz nekih nepoznatih, skrivenih i krajnje bezobraznih razloga, neki učenici izvlače sav toaletni papir. Sama sam bila svjedokom jednom događaju kada se jedan učenik omotao toaletnim papirom i glumio mumiju po školi. Naravno, za takve „pothvate“ nije dovoljan samo jeda toaletni papir iz jednog toaleta, već se skuplja iz svakog u školi. Nakon toga se taj papir baca po cijeloj školi što čini veliki nered, ali i trošak same škole. Također, ponekad cijele tube toaletnog papira završe u sanitarnim

odvodima zbog kojih često nadire voda, a svima nam je poznato što voda sa sobom nosi u takvim situacijama. Također, postoji i problem sa sapunom, gdje pojedinci puste da iscure cijeli sapun ili stave olovku u dozator za sapun čime spriječe njegovo korištenje. Postoji i novi „trend“, a to je mokrenje u koševе za smeće. Zapitajmo se da nam je majka spremačica i da svaki odmor sluti s kakvim strahom i s čim će se susresti. Mokrenje u koševе je donekle manje gadljivo od ostalih radnji što ih učenici rade, a ponovo naglašavam da su to pojedinci kojima je vrlo teško stati na kraj. Glavni razlog je što nitko od učenika neće nikoga izdati, a da ih pojedinac i izda, sigurno bi se taj učenik našao na stupu srama. U tom slučaju, niti kamere nisu od veće pomoći zbog velikog broja učenika koji za vrijeme odmora ulaze u toalete.

Vijeće učenika radi na
povezivanju učenika

Škola je, što se toga tiče, potpuno očajna. U pojedinim trenucima razmišljali smo o ideji o prestanku stavljanja pojedinih higijenskih pomagala u toalete. U tom trenutku sjetim se oko 660 učenika koje ne želim kazniti zbog drugih desetak učenika koji rade probleme. U svakom slučaju bitka s problemima u školskim toaletima nije gotova te se aktivno nastavlja.

N: Zašto učenici iz udaljenijih mjesta nemaju status putnika ukoliko putuju Gradskim prijevozom putnika, na primjer putnici iz Čepina?

R: Glavni čimbenik u određivanju putnika je način prijevo-

za. Osnivač naše Škole izričito naglašava kako učenici koji putuju Gradskim prijevozom putnika (GPP-om) nisu putnici i sama udaljenost Čepina nije dovoljna za status putnika s gledišta škole. Za nas su putnici učenici primjerice iz Beketina, Punitovaca, Valpova, Donjeg Miholjca, Darde, Vuke, Belog Manastira itd. Svakodnevno kažnjavanje učenika koji putuju, primjerice tramvajem, prvenstveno govori da su neodgovorni prema samome sebi. Sve što je vezano uz gradski prijevoz nemoralno je tražiti da su putnici. Putnici iz Donjeg grada, Retfale, Višnjevca i Cvjetnog naselja jednaki su kao i oni iz Čepina, Tenje, Josipovca i Bilja. Gradske linije se neće prilagoditi učenicima, već radničkome narodu. Niti u jednom trenutku nisam zabranila da razrednici u dogovoru s roditeljima ne mogu apelirati da se primjerice u popodnevnoj smjeni puste učenici nekoliko minuta ranije sa zadnjega sata kako bi stigli na svoj oblik prijevoza. Problem nastaje kad učenici svakoga dana odlaze sa sata, desetak ili više minuta prije kraja sata. Tada se predmetni profesori ljute jer na tome satu praktički učenici nisu uopće prisutni. Upućen je upit GPP-u, pokušali smo utjecati da se malo promjeni red vožnje, ali i tada je rečeno da je važna samo radnička klasa.

N: Što biste rekli ima li u Školi dovoljno izvannastavnih aktivnosti? Koliko su učenici uključeni u rad izvan nastave u Školi?

R: Izvannastavnih aktivnosti ima, a zainteresiranost i uključenost učenika je mala.

listopad

Vijeće učenika trebalo bi na kraju školske godine ispitati učenike koje su njihove želje i ideje vezane uz izvannastavne aktivnosti. Većina učenika ima izvanškolske aktivnosti koje po- hađaju još iz osnovne škole te se i zbog toga slabo uključuju u izvannastavne aktivnosti. Prili- kom predlaganja izvannastav- nih aktivnosti, učenici ne žele svoje dragocjeno vrijeme pro- voditi izvan nastave, a u školi. Kako bismo povećali uključe- nost učenika u izvannastavne aktivnosti, prvenstveno moramo riješiti nezainteresiranost uče- nika. Često se učenici priključe aktivnostima jako kasno te ne- maju priliku uživati u njima.

N: Učenici naše Škole, pod vodstvom mentora, nižu brojne uspjehe. Koje biste uspjehe mo- gli istaknuti?

R: Uvijek sam spremna poh- valiti aktivnosti koje su vezane za struku, ali i za općeobrazov- ne predmete. Posebno bih istak- nula natjecanje Mladi poduzet- nik. Na tom natjecanju redovito smo među prva tri mjesta. U- pravo je to natjecanje u kojemu morate znati hrvatski jezik, poz- navati strani jezik, poslovne komunikacije, ekonomiju, ko- munikacijsko-prezentacijske vještine, ali i računovodstvo. Također, s Udrugom računo- vođa imamo odlične uspjehe gdje učenici na temu računo- vodstva i financija pišu završni rad, gdje osvajaju i lijepe mate- rijalne nagrade. U stranim jezi- cima često iskoče pojedinci koji postižu uspjehe, unatoč tomu da ne radimo prema gimnazijskom programu. Sportaši su zasigurno naš najveći ponos budući da

nižu uspjehe i u pojedinačnim i u timskim sportovima. Također, imamo uspjeha iz predmeta koji nisu struka kao što su etika, so- ciologija i filozofija. Nedavno smo iz područja ljudskih prava imali simulaciju sudske raspra- ve u kojoj smo bili jako uspješ- ni. Naši poslovni tajnici jednom su iz kompjutorske daktilografije bili četvrti u svijetu u brzini slijepoga pisanja. Svjesna sam da imam vrlo kvalitetan kadar profesora. Moje kolege redovno idu držati seminare u druge žu- panije i znam kako to oni rade. Iskreno, što rade druge škole, kako i na koji način, to me ap- solutno ne zanima. Razmišljati o tuđem poslovanju je kao da volim ručak koji je netko drugi skuha. Mislim da je bolje ono što mi „skuhamo“ pa makar su i mahune bez mesa. Kvalitet- nost rada naših profesora se dokazuje u trenutku kada naši učenici odu na fakultet. Učenici vrlo lako polažu različite fakul- tetske ispite i učenici se iznena- de s kojom lakoćom postignu određeni uspjeh. Jedina smo škola u ovom dijelu županije koja ima i pedagoginju, i psiho- loginju i defektologinju i asis- tente u nastavi. Vrlo sam pono- sna na cjelokupni kolektiv što se u našoj Školi aktivno pomaže u nastavnom procesu učenicima s posebnim potrebama.

N: I učenici i nastavnici bi željeli da škola bude domaćin raznim manifestacijama, smot- rama, natjecanjima. Postoji li mogućnost da škola bude mjes- to održavanja primjerice regio- nalnog sajma vježbeničkih tvrt- ki?

*Svjesna sam da imam
vrlo kvalitetan kadar
profesora*

R: Odluka o budućim doma- ćinima sajama odlučuju vodite- lji Županijskih i Međužupanijskih vijeća. U našoj školi se o- državaju Županijska vijeća stranog jezika pod voditelj- stvom prof. Vlaste Svaline. Ta- kođer se kod nas održavaju i Županijska vijeća ekonomske grupe predmeta. Mi znamo da smo domaćini tek u trenutku kada naš osnivač nama uputi zamolbu ili otvoreno pita školu. Ne mogu nametati vlastitu volju jer o tome odlučuju profesori naše škole i uvijek dajem podrš- ku profesorima ukoliko oni to žele.

N: Što biste danas radili, a da niste profesorica?

R: Završila sam Medicinsku školu u Osijeku, smjer farmace- utski tehničar. Vjerojatno bih otvorila privatnu ljekarnu koja odgovara mojem primarnom zanimanju. Prirodoslovno- matematički fakultet sam upisa- la 1985. godine u Zagrebu i upisala biologiju i kemiju. Odu- vijek sam htjela biti učiteljica i ne znam što bi me to natjeralo da mijenjam svoju profesiju jer ovo je nešto što baš volim.

N: Što Vas je potaknulo da postanete ravnateljica? Jeste li možda, kada ste bili u našoj dobi, maštali da želite biti rav- nateljica? O čemu ste uopće maštali?

R: Radeći dvadeset i jednu godinu u prosvjeti kao profeso- rica Biologije i Kemije, radila sam u puno škola.

listopad 2017.

Svoj rad obavljala sam u gimnazijama, Medicinskoj školi Osijek, ali zadnjih desetak godina radim isključivo u ovoj školi. Ljubav prema prirodnim znanostima dosegla je vrhunac jer su Biologija i Kemija u ovoj školi predmeti koji se prikazuju kroz svakodnevni život. Uvijek sam željela učenicima prikazati predmete tako da nešto nauče o sebi, svome tijelu i različitim promjenama čitave prirode. Upravo zbog činjenice da su moji predmeti na neki način sporedni u ovoj školi, shvatila sam da postoji vrhunac što mogu poučiti učenike ove škole. Poznavajući tijekom dvadeset godina obrazovni sustav i činjenicu da je moj prethodnik odlazio u mirovinu, mislila sam da imam dovoljnu razinu elokvencije i organiziranosti da vodim svoj tim te sam se odlučila okušati u sadašnjem pothvatu. Lavica sam u horoskopu koji je sinonim za osobine pravog vođe.

N: Smatrate li da je Vaša zadaća ravnateljice teška? Iscrpi li vas posao? Zapravo, možete li nam približiti posao ravnateljice škole? Što je njihova zadaća? Kako izgleda ravnateljičin radni dio dana?

R: Lijepo mi je raditi kao ravnateljica iako se susrećem s nepoznanicama i teškoćama. U početku sam bila zatečena obujmom posla koji sam trebala obavljati. Za ovaj posao treba imati i dobrog pravnika. Naš tajnik, gospodin Mario Bede, izuzetan je prvi suradnik koji odlično poznaje pravo i pravne popise. Bez njega bi mi bilo teško usklađeno raditi i reagirati sukladno zakonu. Suočena sam s mnogo odluka i ponekad je teško staviti potpis na svaki papir koji izađe iz Škole. Imala sam situaciju da su me roditelji htjeli tući jer je njihovo dijete

imalo jedan iz nekog predmeta, bez obzira što mu ja ne predajem. Tempo izvođenja posla je jako dinamičan. Moj rad ne odnosi se samo na rad u uredu, nego i na „terenski rad“. Često moram u sjedište naše Županije, u razne državne urede, Zavod za zapošljavanje i sl. Mogu reći da mi radno vrijeme proleti brzinom svjetlosti. Nikad niste sigurni što vas čeka i posao mi je podložen promjenama. Često saslušam pitanja roditelja, učenika, ali i probleme mojih kolega. Nastojim biti osoba koja će utješiti, saslušati, usmjeriti, no ponekad i upozoriti da nešto nije urađeno kako treba. Ukratko mogu reći da imam vrlo široku lepezu zadataka na koje nakon radnog vremena zaboravim i vratim se kući gdje me čeka obitelj.

N: Ovo Vam je prvi mandat ravnateljice. Jeste li spremni biti ravnateljica Škole još nekoliko mandata?

R: Spremna sam biti ravnateljica, ali to ne ovisi o meni. Ako me moji ljudi podržavaju i ukoliko su zadovoljni mojim radom, ne vidim razloga zašto to ne bih mogla raditi dalje. Međutim, ukoliko mi kolege kažu „doviđenja“, u svakom trenutku spremna sam raditi u razredu ili se čak okrenuti privatnom poslu. Nema straha i istini treba pogledati u oči.

listopadsko izdanje novina, 2017.

N: Imate li neka posebna sjećanja i doživljaje iz razdoblja dok ste raditi u nastavi? Molili bismo Vas da nam neka izdvojite.

R: Biologija i kemija dinamične su znanosti u kojima se učenicima ima puno toga ispri-povijedati i na primjerima pokazati. Sjećam se, na modelu ljudskog tijela, jednom mi je jedan duhoviti učenik pokazao da su bubrezi smješteni u predjelu vrata (smijeh). Mnogo sam još imala primjerenih i ne-primjerenih događaja.

Tempo izvođenja posla jako je dinamičan

Uvijek sam željela da učenici moj sat ne shvaćaju preozbiljno, ali i na praktičan način dokazati da je biologija i kemija nešto što se živi.

N: Imate li neku neostvarenu (poslovnu) želju i željeli biste ju ostvariti?

R: Nisam o tome razmišljala. Željela bih možda da svi u Školi pokušamo realizirati neki novi razred i time se upustiti u neke nove pothvate. Sve naše želje i prijedlozi moraju se pokazati i prikazati našem Ministarstvu.

N: Za nas učenike ravnatelji/ce su ravnatelji/ce, a profesori/ce profesori/ce. Nekako mislimo da je to njihov posao 24 sata. I onda vidimo profesora u trgovini, u kinu, na sportskom terenu i pomalo se začudimo. Rado bismo saznali kako provodite slobodno vrijeme, čime se bavite, što Vam je hobi?

R: Koliko god mi bili poslovni na radnom mjestu i mi smo u slobodno vrijeme opušteni ljudi. Naravno da i mi u slobodno vrijeme želimo sjesti s nekim na „cugu“ i porazgovarati. Učenici često imaju predrasude o tome kako se njihovi profesori ponašaju u slobodno vrijeme. U različitim situacijama se različito ponašamo i različito reagiramo. Uvijek mi je drago što me učenici pozdrave na ulici iako ja njih možda i ne poznajem. Smiješno mi je kada čujem na ulici iza leđa: „Hej, ovo je naša ravnateljica!“ Jako volim kuhati. Imam u sebi austro-ugarskih gena pa često volim eksperimentirati s različitim jelima. Volim šetati prirodom, pogotovo uz obalu mora ili rijeke. Također volim plivati. Uz dobru knjigu, naravno volim i pogledati dobar film. Bez obzira što kod kuće imam DVD, obožavam ići u kino. Preferiram više stara osječka kina kao što je „Kino Urania“. Ljubitelj sam kazališta, ali ne volim baš svašta u kazalištu gledati. Žao mi je što naš Osijek, osim HNK i Dječjeg kazališta Branka Mihaljevića, nema neke druge vrste kazališta kao što ima grad Zagreb. Obožavam se puno smijati i „otkačiti“. Ono što najviše volim to je kartanje. Imam različite nagrade s karta-

ških natjecanja. Volim kartati remi i raub, ali najviše volim igrati belu.

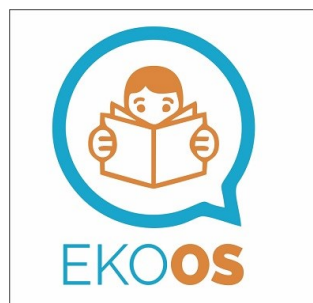
N: Obično se kaže poruka za kraj! Mi bismo rekli: što nismo pitali, a Vi biste htjeli reći?

R: Ne sjećam se kada sam zadnji puta imala ovako dugačak intervju. Drago mi je što sam imala intervju za školske novine. Voljela bih naglasiti da učenici u nama u ovom dijelu školske hijerarhije vide nas kao osobe koje bi učenike samo doveli u red i da želimo učenicima činiti stvari samo represivnog dijela našeg posla. Naravno da to nije tako. Predrasude između učenika i ravnatelja/ica trebalo bi postaviti u drugačije gledište jer i mi smo samo ljudi. Naravno, ne možemo biti prijatelji u smislu riječi na koji vi mislite, ali apsolutno možemo imati dobre odnose i dobru suradnju. I da! Nadam se da me učenici neće smatrati više toliko opasnom osobom! (smijeh)

N: Hvala Vam na vremenu koje ste nam posvetili i nadamo se da smo učenicima na vjerodostojan način prikazali Vaš rad i djelovanje u našoj Školi.

listopad 2017.

Novinari: učenici Gabrijel Knežević, 4. f i Bruno Ćosić, 4. h

Mentorica: Blaženka Budimčić, prof.

Druženje s radnim kolegicama

Djelić radne atmosfere s tajnikom škole, gospodin Mario Bede

listopadsko izdanje novina, 2017.

Intervju mjeseca

Dana 6. listopada 2017. godine obilježen je **Dan Ekonomske i upravne škole Osijek**. Za sve nastavnike i učenike bio je to nenastavni dan. U prijedopodnevnom satima u školi je održano 15 radionica koje su bile povezane zajedničkom temom **Svijet oko nas**. Radionice su, zahvaljujući kreativnosti i marljivosti učenika i nastavnika, bile vrlo zanimljive i raznolike. Održana je debata na kojoj su učenici, pod vodstvom profesorica N. Stjepanek i M. Rumbočić-Pezelj, zastupali dvije teze **Svijet je lijep** i **Svijet nije lijep**. U parlaonici pod nazivom **Otići ili ostaniti** učenici s profesoricama Lj. Dumančić, I. Špiranović, M. Bogdan i Z. Biuklić zaključili

su da je ipak bolje rješenje ostaniti u Hrvatskoj. **Učini svijet lijepim** naziv je radionice u kojoj je školski volonterski klub s profesoricama V. Svalinom i J. Soudil-Prokopec predstavio abecedu volontiranja te izradio plakat za uključanje novih članova u volonterski klub. Na zanimljivoj radionici **Svijet je lijep uz glumu i ples** glumica Mira Perić-Kraljik i pedagoginja M. Akšamović-Andrić poučile su učenike kako podići samopouzdanje uz pravilno disanje i držanje tijela. **Kultura i nekultura u našoj svakodnevici** naziv je jedne od radionica na kojoj su učenici vođeni profesoricama S. Majdandžić-Gladić, D. Glumac, M. Luc i M. Biljan

prikazali običaje u različitim kulturama kroz povijest, govorilo se o bontonu, o kulturi odijevanja i kulturi ponašanja.

*Dan Škole i Dan učitelja
6. listopada 2017.*

Jesensko izdanje 2017.

Aktiv stranih jezika, kojeg čine profesorice i profesori N. Čulo, S. Vakanjac-Ivezić, A. Škarica, A. Šnajder i K. Vuletić, potaknuo je učenike i ostale nastavnike na pisanje poruka-želja i sve nas razveselio novim stablom u našoj školi — stablom želja koje je „niknulo“ na radionici **Poruke svijetu**. Svoj doprinos proslavi Dana škole dali su učenici i profesori u kulinarskoj radionici **Njeguimo naše običaje**. Tamo su učenike u kuhanju čobanca poučavali profesori H. Biuklić, V. Nićin, D. Goljevački, L. Rupčić i H. Kovač.

Obilazak Tvrđe u sklopu aktivnosti **Svijet oko mene – Tvrđa** vodio je prof. S. Nadj uz pratnju L. Goljevački i V. Popić. Naglasak je bio na različitim stilovima u arhitekturi (barok, klacisizam, renesansa i maurski stil) koje susrećemo u Tvrđi. Učenici su obilazili najpoznatije spomenike stare Tvrđe. U prostorijama školske čitaonice toga je dana održan **Bookmark party**, kreativna radionica na kojoj su učenici s profesoricama V. Tomić i M. Kurtović izrađivali označivače stranica za knjige i pokazali svoju vještinu

i maštovitost, dok je prof. B. Budimčić vodila kreativnu radionicu **Nasmij se, uljepšaj svoj dan! Geografske karte Slavonije i Baranje** bio je naziv izložbe slika iz privatne zbirke prof. Marija Gardaša s Pravnog fakulteta koji je održao i kratko predavanje o mostu preko Drave, a ugostili su ga nastavnici Ž. Kovačević, S. Štajdohar i M. Čalić.

Učenici prvih razreda toga su dana bili na svečanom otvorenju **20. osječkog jesenskog sajma** na Pampasu, a vodile su ih profesorice S. Duk, M. Mesić-Škorić, A. Čalić i S. Arambašić.

Malonogometni turnir za učenike, kojeg su organizirali profesori TZK L. Rimac, T. Lukavski i Ž. Pavičić, trebao se održati na *Srednjoškolskom Igralištu Osijek*, no zbog kišnog vremena nije održan kao ni aktivnost *Svijet oko mene je rekreacija i sport* koju je trebala voditi profesorica L. Tihi.

U glazbenoj su radionici **Život nije siv** učenici s profesoricom D. Novak pokazali da su budući ekonomisti, učenici strukovne škole, nadareni za glazbu i pjesmu. Svojim pjevanjem razveselili su i profesore na svečanoj sjednici Nastavničkog vijeća koja je održana povodom 124. godišnjice Škole te na kojoj je ravnateljica uručila profesorima priznanja za njihov rad s učenicima.

Usprkos kišnom i hladnom vremenu, Dan škole proslavljen je u dobrom raspoloženju, svaki se učenik mogao pronaći u nekoj aktivnosti. Posebno je važno što su učenici i nastavnici mogli uživati u zajedničkom radu neopterećeni nastavnim planovima i ocjenama te uz to pokazali kakve sve vrijednosti, talente i ideje „kriju u sebi“.

Novinarka: učenica Ana Mahmutović, 3.a

listopad 2017.

Dana 13.10.2017. u našoj smo školi održali kulturnu manifestaciju Dani kruha. Već tradicionalno, naši učenici pripremaju pregršt domaćih proizvoda za taj dan. Nastava se odvijala normalno u dvije smjene, a kako je postojala i nagrada za najbolje ukrašenu učionicu i najbolju prezentaciju svojih domaćih pekarskih proizvoda, svi su se razredi potrudili što kvalitetnije urediti i ukrasiti svoje učionice plodovima zemlje i domaćim pekarskim proizvodima. Hvala svim mama i bakama na tome.

Nagradu za najljepšu prezentaciju i za kreativno uređen razred osvojili su

učenici 1.b, 2.a i 2.h, 3.c i 3.b te 4.f razredni odjel. Komisija je imala „pune ruke posla“ pa učenici 2. i 3. razreda dijele prvo mjesto. Još jednom čestitke svima!

Dani kruha manifestacija je koja se obilježava 17.listopada. Datum je povezan sa *Svjetskim danom hrane* te ga obilježavamo da bismo zahvalili zemlji na njezinim plodovima koje nam je podarila. Dani kruha obilježavaju se najčešće u srednjim i osnovnim školama, vrtićima te ostalim institucijama gdje borave djeca.

Uz dane kruha, također se obilježavaju i dani žitarica pa su učenici učionice ukasili plodovima zemlje poput pšenice, kukuruza, ječma, bundevama i orasima.

Novinarke: učenice Martina Pacl, 1.a i Ivana Koprivnjak, 1.d

6 načina kako naša škola može biti ekološki osviještena

Jesensko izdanje

Što je globalno zatopljenje/zagrijavanje?

Globalno zatopljenje postupno je povećanje ukupne temperature Zemlje. Pripisuje se efektu staklenika uzrokovanom povećanim razinama ugljičnog dioksida, CFC-a i drugih oneči-

šćivača. Kako bi naša škola pomogla u očuvanju naše planete Zemlje, moraju se dogoditi neke promjene. Škola i učionice velik su dio vremena naš dom pa stoga vrijedi dobro promisliti kako ćemo taj prostor učiniti ugodnijim i zdravijim za boravak. Evo nekoliko prijedloga:

Izvor:

<http://www.independent.co.uk/environment/climate-change/did-oil-giant-exxonmobil-know-about-climate-change-in-1981-10376666.html>

1. Korak po korak

Ako želimo sve odmah napraviti, izgledat će nemoguće, ali ako napravimo sićušan „korak po korak“, moći ćemo pretvoriti ovu školu u ekološki osviještenu školu.

2. Uvesti papirka u svaku učionicu

Učenici najviše troše papir u razne svrhe i on završi u smeću ili na podovima. Prijedlog je reciklaža starog papira, a od njega se može napraviti novi materijal (papir za kopiranje) za nastavnike.

3. Postaviti u svaku učionicu jednu biljku

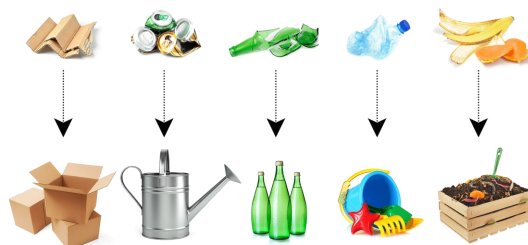
Biljke razgrađuju ugljikov dioksid i razne štetne plinove koji se javljaju u školama. Ako stavimo u svaku učionicu jednu biljku, smanjit ćemo ugljični dioksid te naučiti učenike odgovornosti i zanimanjem za biljni svijet. NASA je objavila listu najučinkovitijih biljaka za filtraciju zraka od ugljičnog dioksida, benzina i sl. Osim što će pridonijeti raščišćavanju kisika, estetsko je rješenje za ugodniji boravak u učionici.

NASA je objavila listu najučinkovitijih biljaka za filtraciju zraka

5. Reciklaža

Smanjiti, ponovno upotrijebiti i reciklirati što je više moguće otpada. Reciklirajmo otpad!

Izvor: <http://naviku-usvojimo.hr/sto-mozemo-s-otpadom/recikliranje/>

6. Promovirajmo projekt *No-Waste Lunch Day*

Možemo razvijati obrazovnu komponentu pokretanjem školskih izazova, kao što je *No-Waste Lunch Day* (*Ručak bez smeća*), tijekom kojeg učenici i nastavnici pokušavaju baciti što manje otpada u smeće na kraju ručka. Često bi dvije trećine sadržaja vrećice smeća moglo biti ponovno upotrijebljeno ili reciklirano. Pokušajmo pokrenuti akciju s nagradama za učenika ili razred koji skupi najviše papira, baterija ili plastike.

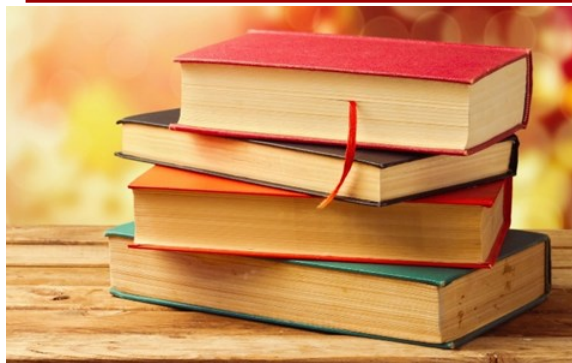

listopad 2017.

Izvor: <http://www.recycleworks.org/schools/lunch.html>

Novinarka: učenica Lana Zubak, 2.a

Izvor: <http://www.listchallenges.com/lists/books>

*S vremenom Katherine
otkriva tko je zapravo
Alice...*

1. Sorry; Zoran Drvenkar – 4 prijatelja pronalaze tijelo brutalno ubijene žene, a nepoznati ubojica zahtijeva da se ispričaju u njegovo ime. Napeta igra mačke i miša u kojoj se ne zna tko je kriv, a tko nevin, miješaju se pravda i pravednost, a grijeh biva kažnjen. Knjiga otvara tamna područja ljudske duše u koja se malo tko usudi kročiti.

2. Nikad ne znaš; Chevy Stevens – Sara pronalazi biološke roditelje i saznaje da joj je otac serijski ubojica te da je njezina majka nje-

gova jedina preživjela žrtva. Sara u izazovu života mora pobijediti svoje unutarnje demone, ali i oca čiji mračni porivi prijete novom eksplozijom nasilja...

3. Prelijepa, pakosna; Rebecca James – savršeni primjer psihološke manipulacije. Nakon smrti Katherineine sestre, Katherine seli u novi grad i upoznaje Alice, prelijepu i popularnu djevojku s kojom se zbliži. S vremenom Katherineine otkriva tko je zapravo Alice...

4. Trinaest razloga; Jay Asher – Clay Jensen pronalazi kutiju sa 7 audiozapisa na trijemu kuće jednog dana, na kojima je 13 priča u kojima Hannah Baker objašnjava zašto se ubila. Knjiga odlično opisuje probleme tinejdžera današnjice i pokazuje kako svaka riječ nešto znači.

5. Psi; Eros – Eros koji zbog nesklada u obiteljskom domu bježi, upoznaje metaforu Života u obliku psa koji mu objasni 3 razuma i 12 ljudskih karaktera te mu daje ključ sreće. Eros kreće na putovanje po svijetu i pomaže ljudima na životnim raskrižjima. Knjiga otkriva 7 svjetova i otvara oči, nemoguće ju je usporediti s bilo kojom prije pročitanim knjigom.

Novinarka: učenica Laura Novotni, 2.a

Bilo jednom u Kini... putopisna priča...

Moja priča ide otprilike ovako... Nedavno sam bila u Kini. Kako sam dospjela tamo? Pa... krenuli smo 6.9.2017. autobusom u 3:00 sata ujutro iz Osijeka nakon čega smo stigli u Zagreb u 10:00 sati. U Zagrebu smo čekali avion koji je sigurno sletio u Dohu :). Iz Dohi smo krenuli u Shanghai i puto-

vali 8:00 sati (uzdah), a kad smo stigli, dočeka nas je vodič. Napokon! Bili smo smješteni u hotelu *Pattaya Holiday Inn* gdje smo boravili sljedećih 5 dana...

Odlazili smo u muzeje, razgledavali znamenitosti Shanghaja te se popeli na drugi najviši toranj na svijetu!

Naučili smo ponešto o ceremoniji pravljenja čaja i prisustvovali jednoj takvoj...

Nastupali smo na
Shanghai
tourisom festivalu

Upoznali smo mnoge umjetnike iz drugih država: Rusije, Finske, Australije, Novog Zelanda, Španjolske, Meksika itd. Čak smo naišli na Australca koji govori hrvatski jezik. Naravno, razlog našeg odlaska u Kinu bio je *Shanghai tourisom festival*.

Obilazeći grad, zaključili smo kako Kinezi zbilja vole bicikle jer ste mogli naći 10-ak metara dugačak red bicikala iza svakog ugla. Kupovali smo na jednoj od njihovih najpopularnijih tržnica i iako predivno i povijesno izgledaju, mirisi u kombinaciji s velikom vrućinom i parom,

koja vječno okružuje Shanghai, nisu baš materijali za parfeme :).

Kamo god da ste se okrenuli, bili biste okruženi „hrpom“ ljudi i to, ni više ni manje, već Kinezima :) i nakon nekog vremena, počeli smo patiti od blage paranoje zbog silnih upozorenja našeg vodiča i trenera da pazimo na svoje stvari (prije izgubimo sebe nego putovnicu).

Sljedeći grad koji smo posjetili bio je Luoyang. Iako se smatra manjim gradićem (ima samo oko 7 milijuna stanovnika), nas je očarao. Posjetili smo *White horse temple*, uspjeli smo uslikati jednog redovnika, protrljali smo i ruke o „breskvu“ koja će nam donijeti sreću nakon povratka u školske klupe.

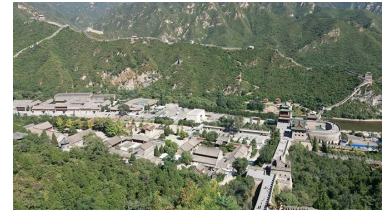

U jednom od muzeja, upoznali smo se s ceremonijom vjenča-

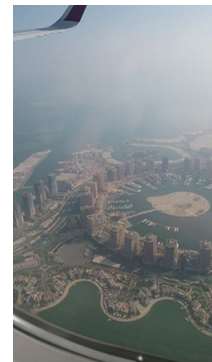
nja u prošlosti. Također, posjetili smo jedno njihovo svetište, *Longman grottoes*, ispunjeno milijunima malih i velikih Buda.

Posjetili smo i Kineski zid

te napokon bili na putu kući, iz Pekinga do Dohe iz Dohe do Budimpešte...

... i to je uglavnom to. Ima tu još mnogo doživljaja, ali budem li prepričavala baš svaki pojedinačno, mislim da ne bismo spavali ni vi ni ja sljedeća tri dana jer Kina je obogaćena sadržajima i bogatom kulturnom poviješću te zanimljivim mjestima. Kina je predivna zemlja, no s obzirom da je tako jako udaljena, s veseljem smo se vratili svojim kućama, ispunjeni novim sjećanjima i doživljajima.

*Novinarka: učenica Katari-
na Šuljug, 2.a*

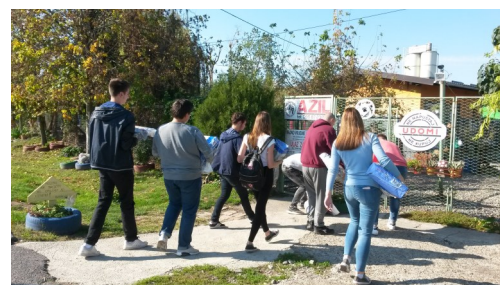
*Prikupili smo 130 kg
hrane za pse!*

Izvor: Clip art

Posjetom azilu, pomogli smo volonterima tako što smo pse izveli u šetnju i obojali materijale koji će poslužiti za boksove.

Posjetom azilu, pokazali smo humanost i volju te pomogli dobrim ljudima koji brinu o napuštenim životinjama i time, barem malo, zašli u prikriveni problem naše svakodnevice.

Izvor: Clip art

Novinarka: učenica Ivona Guštin, 2.a

Dana 12. listopada 2017. posjetili smo **Azil Osijek**. Učenike 2. b razrednog odjela vodio je prof. Vilson Nićin kao razrednik, 2. a prof. Doris Glumac kao razrednica, a 2. c vodio je prof. Hrvoje Biuklić u sklopu predmeta *Ljudska prava*. Psima smo kupili 130 kg hrane. Azil „Udruga POBJEDE“ za napuštene životinje nalazi se u osječkom prigradskom naselju Nemetin, a osnovan je 2009. godine od strane volontera, koji su pomagali napuštenim životinjama.

Udruga ima razne ciljeve i djelatnosti, kao što su zaštita napuštenih životinja, promocija prava životinja, edukacija o zaštiti i pravima životinja, promocija volontiranja, promocija veganstva kao održivoga životnog stila i sl. Odrađeno je više od deset tisuća volonterskih sati, a azil se pretvorio u ponos grada Osijeka. Osječki azil usvojio je zakon da se napuštene životinje ne ubijaju nakon 60-todnevnog boravka, već u skloništu ostaju do udomljenja ili prirodne smrti.

Ekonomске vijesti

listopad 2017.

Posjet Hrvatskom saboru

Nastavljajući dugogodišnju suradnju, 18.10.2017. učenici drugih i trećih razreda *Ekonomске i upravne škole Osijek*, u pratnji ravnateljice Škole Lidiје Žaper i voditeljice Dunje Novak, posjetili su Hrvatski sabor. U galeriji sabornice, bili su

nazočni kada je premijer Andrej Plenković, podnosio izvješće o radu Vlade RH.

Nakon obilaska Sabora i upoznavanja s poviješću, susreli su se sa zastupnicima naše Županije. Učenici su u ugodnom i konstruktivnom razgovoru, zastupnicima postavljali pitanja vezana za projekt „Slavonija“, pitanja agrara, reforme u školstvu i sl.

Jesensko izdanje 2017.

III. Znanstveni forum

Pod pokroviteljstvom Predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović, *Ministarsva gospodarstva, poduzetništva i obrta* te *Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa*, 10. listopada 2017. godine, održan je III. **Znanstveni forum** na Ekonomskom fakultetu Osijek. Nastavnice Marija Mesić Škorić i Dunja Novak, nazočile su III. Znanstvenom forumu. Saša

Cvjetoević, direktor Insako d.d., bio je gost-predavač učenicima 3.e i 3.f razrednog odjela. Gospodin Cvjetoević održao je inspirativno predavanje učenicima o svojim počecima, start up kompaniji koju vodi te o svojim iskustvima.

Bakina sjećanja

Dana 6. listopada 2017. godine, u 13:00 sati, održala se radionica pod nazivom „Bakina sjećanja“ u prostoru kluba 60+. Radi se o zanimljivoj aktivnosti u kojoj su sudjelovale osobe starije životne dobi, ujedno i članovi kluba 60+ te pojedini učenici Ekonomske i Medicinske

škole. Učenici naše škole koji su prisustvovali radionici bile su Lucija Vuknić, Tea Viljanac, Valentina Dacić i Morena Vranić.

Koordinatorica: Vlasta Svalina, prof.

EKONOMSKA I UPRAVNA ŠKOLA OSIJEK

Za izdavanje publikacije odgovorna osoba: **Ravnateljica Lidija Žaper, prof.**

lidija.zaper@skole.hr

**Trg sv. Trojstva 4
31000 Osijek**

**031/212-670
fax: 399-353**

e-mail: ured@ss-ekonomska-upravna-os.skole.hr

EKOOS

<http://ss-ekonomska-upravna-os.skole.hr/>

Uredništvo:

Aktiv Hrvatskoga jezika

Aktiv knjižničarstva

Recenzentice i lektorice u ovom broju:

Blaženka Budimčić, prof.

Jadranka Varvodić, prof.

Marijana Biljan, prof.

Doris Glumac, prof.

Logo novina izradila: Sanda Duk, dipl. oec.

Održavanje web stranice i objava novina: Draženka Galošević, prof.

U rujnu obilježili Europski dan jezika

Dana 26. rujna 2017. godine, na Trgu Svetog Trojstva u Tvrdi, govorilo se engleski, njemački, španjolski, talijanski, albanski, mađarski... U povodu obilježavanja **Europskog dana jezika**, učenici iz šest osnovnih i šest srednjih osječkih škola okupili su se tog sunčanog prijedpodneva kako bi na zabavan, edukativan i kreativan način upozorili na glavne ciljeve tog značajnog dana, a to su povećanje višejezičnosti i razumijevanje različitih kultura, promicanje bogate jezične i kulturne raznolikosti Europe te poticanje cjeloživotnog učenja jezika u školi i izvan nje.

Domaćin proslave bila je Ekonomska i upravna škola Osijek.

